

Klubbmöte 28 april 2004 - Hässlö Flygförening

Representanter för Hässlö Flygförening (HFF) tog väl hand om oss modellflygare.

De presenterade tillkomsten av normalklassade flygplan och speciellt den Piper Malibu Mirage som initiativtagaren till träffen, Bo Johnsson, hämtade i USA och på egen hand tillsammans med sin fru Margot som co-pilot flög hem till Västerås.

Vi fick också info om HFF verksamhet och om vad en utbildning till pilot för motorflygplan omfattar, krav på individen och kostnader.

Till sist gick vi ut bland hangarerna och tittade på den Piper Bo har och Harald Jochnicks Cessna 210, i vilken vi dessutom bjöds på en flygtur i den tilltagande skymningen.

Att flygturen överhuvudtaget var möjlig har med den bristande uppslutningen av klubbens medlemmar. Vi var lika många som våra värdar nämligen 4 st.

Bo Johnssons videofilm från besöket i Pipers fabriker visade prov på många olika modeller och tillverknings-stadier. Alla delar var från början märkta med maski-nens id nr, som även fanns påmålad i fullskala på planets sidor. I hans fall SE-ILP som Bo uttydde till "I Love Piper" (idbeteckningen står nog i själva verket för India Lima Papa).

Köparen väljer själv färgschema och märkning med namn på fenan. I Bosses fall fanns logotypen för hans firma "sitdown" på plats.

Förutom förarsäten fanns ytterligare fyra mycket sittriktiga skinnfåtöljer vända mot varandra två och två.

Videofilmen visade hur man kan lägga in extratankar (ferry-tankar) vid långflyg-ningar. Några sådana behövde inte Bo, eftersom Malibuns avisningssystem gjorde det möjligt för honom att ta den nordliga rutten via Goose Bye - Narsaruaq - Reykjavik och Bergen. Längsta flygsträckan ca 3½ h var den mellan Island och Bergen och den flygtiden klaras med planets ordinarie tankar.

Harald Jochnick blev vår pilot i Cessnan. Innan flygturen berättade han om HFF som har ca 110 medlemmar. Man behöver inte ha flygcertifikat för att vara med i föreningen. Ett medlemskap kostar bara 200 kr/år och ger möjlighet att delta i förening-ens tisdagsträffar, delta i klubbflygningar dvs dela på kostnaden för flygturer, samt göra sällskap ut i världen med kommersiellt flyg till flygdagar och mässor.

Flygplanen i hangarerna ägs av medlemmarna själva. Det går givetvis åt mycket pengar för flygning och underhåll av maskinerna.

Man får in pengar genom att hyra ut sina plan och genom att svara för in och utpassering av piloter och passagerare från Schengenområdet avlastar man Hässlö flygplats, och dessutom tar man in pengar på försäljning av bränsle till de piloter som inte har de nödvändiga korten från Shell.

Till sist berättade Harald om hur utbildning till motorpilot går till åtminstone vad grundcertifikatet beträffar. Det kallas inte "A-cert" idag utan PPL dvs Private Pilot Licence.

HFF har mycket trevliga lokaler, givetvis med bardisk för kaffe och tillgång till frys och mikro- vågning så att vi fick färskvarma bullar till.

Vi diskuterade också varför man nu har ett eget flygplan.

Själva nöjet att få spaka ett eget plan är naturligtvis den viktigaste drifkraften. Vissa av våra värdar utnyttjade dessutom maskinerna på egna tjänsteresor i Europa. Vid dessa spar man mycket tid jämfört med kommersiellt flyg. Reser man ensam får resan inte ta längre tid än 3-4 timmar, vid längre restid vinner SAS och de andra flygbolagen. Har man kollegor med sig blir även längre resor lönsamma.

Ute på plattan väntade Haralds Cessna 210. Han tog fram check-listan och tillsammans besiktigade vi maskinen till det yttre före start.

I den proceduren ingick att ta bränsleprov från botten av samtliga tankar med avsikten att kontrollera att inget vatten fanns i bränslet.

Det syns för blotta ögat i provglaset som kulor i botten på detta och då är det givetvis inte tillrådligt att ge sig iväg.

"En man måste lämna båten!" I detta fall avstod Staffan Kjerrström att följa med och då fanns det plats för Ragnar Eriksson och mig i baksätet, medan Sven-Eric Hallin blev co-pilot.

Efter grundlig genomgång av checklisten kom vi så upp i luften och såg i skymning-en halvmånen spegla sig i Mälaren och i småsjöar. Vi gjorde en runda över vårt modellflygfält Arosängen - Skultuna - Köping och retur. Som alltid är världen vacker ovanifrån och i synnerhet då belysningen i samhällena tändes.

Hässlö Flygföreningen bjöd på en synnerligen trevlig kväll och vi får väl hoppas att vi kan bjuda igen vid något tillfälle.

Harald Jochnick hade förresten själv varit modellflygare en gång.